

[Ministeren for handel, industri og søfart.] problemet i den foreliggende beskæftigelses-situation står jo netop i forbindelse med, at der råder en betydelig arbejdsløshed blandt de ufaglærte og navnlig indenfor arbejdsmandsfaget, medens beskæftigelsessituationen på en lang række af de faglærtes områder er såre tilfredsstillende.

Som bekendt nedsatte regeringen i januar måned en arbejdsmarkedskommission med repræsentanter for administration og hovederhverv. At regeringen er klar over betydningen af det af det ærede medlem hr. Axel Kristensen rejste spørgsmål, vil fremgå af, at det i kommissionens kommissorium bl. a. hedder — hvis formanden vil tillade mig at ad citere —:

„Under gennemgangen af beskæftigelsesmulighederne indenfor de forskellige erhvervsområder vil kommissionen have til opgave at tage spørgsmålet om arbejdskraftens fordeling på faglærte, ufaglærte og tillærte, herunder principperne for den faglige oplæring og ganske særlig mulighederne for en større bevægelighed på arbejdsmarkedet, op til samlet behandling.“ Det er altså ikke nødvendigt, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen yderligere opfordrer regeringen til at iværksætte undersøgelser over dette problem; der er allerede taget initiativ dertil. Arbejdsmarkedskommissionen betragter en løsning af de problemer, der står i forbindelse hermed, som afgørende for vor almindelige beskæftigelsesudvikling, og det er mig bekendt, at det foreliggende problem er blandt de første, som kommissionen har taget op til overvejelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller stiller spørgsmål om, hvad der er regeringens politik, og om regeringen vil bidrage til en formindskelse af likviditeten gennem statslån. Jeg kan svare, at regeringens økonomiske politik altid vil være afhængig af de faktiske forudsætninger, hvorunder den føres. Ændres forudsætningerne, ændres politikken vel sagtens også. Hvis der virkelig skulle opstå tegn på, at samfundet var på vej ind i en fordærlig inflation — jeg kan også nøjes med at sige: var på vej ind i en inflation, idet enhver inflation må være fordærlig —, vil vi naturligvis bekæmpe denne situation med de midler, der står til vor rådighed; men indbildte sygdomme har der mig bekendt aldrig på apoteket kunnet købes midler imod. Da den fremtidige økonomiske udvikling i høj grad er usikker, er ustabil, som jeg søgte at gøre rede for det i min fremsættelsestale, vil det heller ikke på det nuværende tidspunkt være muligt i en-

keltheder at fastlægge den økonomiske politik. Hvis det ærede medlem hr. Aksel Møller var i stand til at give mig nogle nærmere dessin'er om, hvordan den økonomiske udvikling vil blive fremover, ville det naturligvis lette mig svaret. Men jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Aksel Møller i dag kan fortælle mig, hvordan den nye europæiske betalingsordning bliver; jeg tror ikke, det ærede medlem kan forklare mig, hvordan OEEC og GATT vil løse toldproblemerne, jeg tror ej heller, han kan fortælle mig, hvornår og i hvilken udstrækning dobbeltpriserne vil falde væk, og heller ikke, hvornår priset på råvarer kommer og i hvilken udstrækning. Det er rigtigt, som ærede ordførere har været inde på, at vi har set visse råvareprisfald: jern og stål er faldet, kul er ikke steget; men hvornår falder uld, hvornår falder bomuld, hvornår falder de forskellige metaller, hvornår kommer priset på fødevarer? At alle disse prisfald må komme, er vel ingen af os i tvivl om, men hvornår? Dette er så afgørende for hele den økonomiske politik. Ingen vil kunne give svaret. Man kunne også spørge til høstens størrelse, til importens og eksportens udvikling, og stille en halv snes spørgsmål til. Hvis disse spørgsmål kan besvares, vil jeg også bedre i enkeltheder kunne besvare det ærede medlem hr. Aksel Møllers spørgsmål til mig.

Det, vi ved, er, at der i de forløbne 2 år er opnået tilfredsstillende resultater i dansk økonomi. Jeg skal ikke her gentage de tal og den dokumentation, jeg fremlagde ved min fremsættelsestale, men vi ved, at vor produktion både indenfor industri, håndværk og landbrug er steget så og så meget, vi kender byggeriets blomstring, vi ved, at opsparingen her i landet er gået så stærkt i vejret, at den i 1949, målt i procent af nationalindkomsten, var større end før krigen. Vi ved, at investeringerne er steget, vi ved, at forbruget er blevet stabiliseret, at en meget stor forøgelse i bruttoinvesteringerne har fundet sted. Vi ved, at valutasituationen har forbedret sig kendeligt. Vi ved, at en god beskæftigelsessituation er fastholdt, at antallet af beskæftigede er stadig stigende, vi ved endog, at vi i de sidste uger har haft et fald i arbejdsløsheden i sammenligning med de samme uger i fjor. Jeg giver det ærede medlem hr. Aksel Larsen ret i, at ingen i øjeblikket kan sige, om det er udtryk for en varig og sikker tendens; men det er dog i alt fald glædeligt at kunne konstatere et særdeles anseligt fald i de sidste 4—6 uger i forhold til de samme uger i fjor. Vi ved også, at inflationstegnene er forsvundet. Det nytter ikke, at det ærede medlem hr. Aksel Møller